

Správne je preto právne stanovisko súdu prvej stolice, že z výťažku vnútenej správy nemôžu byť hradené staršie daňové nedoplatky, o ktoré tu ide, a preto Najvyšší súd rekurzu exekventky vyhovel a usnesenie rekurzného súdu v napadnutej časti zmenil a obnovil rozhodnutie súdu prvej stolice.

Čís. 16538.

Nemožno poradom práva uplatňovať proti eráru nárok z bezdôvodného obohatenia, vyvodzovaný z toho, že žalobník po obvinení z dôchodkového priestupku v nepríčetnom stave zaviazal sa v upúšťacím pokračovaní zaplatiť eráru a skutočne zaplatil žalobnú sumu, hoci dôchodkový priestupok v skutočnosti nespáchal.

(Rozh. z 25. novembra 1937, R IV 457/37.)

Žalobník predniesol v žalobe, že bol pre podozrenie z dôchodkového priestupku zatknutý a za priebehu väzby sa vzhľadom na svoju arteriosklerózu v nepríčetnom stave zaviazal v upúšťacom pokračovaní zaplatiť eráru sumu 110.404 Kč, hoci sa necítil vinným, a tútu sumu aj zaplatil. V dôchodkovom trestnom pokračovaní, konanom proti spoluobvineným, bolo však dokázané, že dôchodkový priestupok spáchaný nebol. — Žalobou sa domáhal na žalovanom eráre vrátenia zaplatenej sumy 110.404 Kč na tom základe, že sa ňou erár bezdôvodne obohatil.

Súd prvej stolice námietku žalovaného eráru, že vec nepatrí na porad práva (§ 180 č. 1 Osp.), zamietol. Rekurzný súd usnesenie súdu prvej stolice zmenil, námietke žalovaného eráru vyhovel a spor zastavil.

Najvyšší súd rekurz žalobníka zamietol.

Dôvody:

V otázke, či žalobou uplatňovaný nárok je nárokom súkromnoprávnym alebo verejnoprávnym, nezáleží na tom, akým spôsobom žalobník svoj nárok na vonok formuloval, najmä že mu dal podobu nároku, plynúceho z predpisov súkromného práva, ale iba na tom, akej povahy podľa svojej vnútornej podstaty je právny pomer, z ktorého je žalobný nárok vyvodzovaný. Nemôže byť pochybnosti o tom, že upúšťacím pokračovaním, t. j. pomínutím riadneho trestného pokračovania dôchodkového proti žalobníkovi usporiadaný bol medzi stranami pomer verejnoprávny (vec trestná). I keby toto usporiadanie malo azda povahu smluvy, nebola by to smluva súkromnoprávna, ale t. zv. verejnoprávna. Na žiaden spôsob nie je tedy riadny súd povolaný riešiť otázku, či tento verejnoprávny akt obstojí alebo neobstojí pre údajnú nepríčetnosť žalobníka v čase jeho žiadosti o upúšťacie pokračovanie, ani rozhodnúť o tom, že žalobník dotýčny trestný čin dôchodkový nespáchal. Márne se preto snaží žalobník odeť svoj nárok na vonok v rúcho súkromnoprávneho nároku z bezdôvodného obohatenia.

Správne preto rekurzný súd napadnutým usnesením spor z dôvodu bodu 1 § 180 Osp. zastavil.